

този фанатизъмъ отколѣ и за сега всичка Италия живѣе въ миролюбива епоха. Най-милия и пай-правия претендантинъ можеше да е Австрия, но пейния Монархъ въ лице-то на царь Францъ Йосифа, показа са най-приятелски, че особно-то му желание е да живѣе въ миръ съ сжеди-тѣ си и за доказателство, той повѣрна визита-та си на Викторъ Емануила, като са рѣши самъ

Францъ Йосифъ съ Викторъ Емануела у Венеция.

да отиде въ нѣкогашния си градъ, Венеция, да поздрави сегашния италиянски владѣтель като приятелъ и братъ. Приятелски-тѣ часове на това посѣщение ще останатъ вечно напоминание за Италиенци-тѣ, кои-то тжъ весело посрѣдниха австрійския монархъ и съ толкози голѣмо тѣржество биде испратенъ. — Главния италиянски кралевски градъ има честа да поздрави прочутия си герой Гарибалдя, кои-то са пресели въ градъ-тѣ на папи-тѣ. До кѫто католицизъмъ-тѣ отъ денъ на денъ се по-голѣми и по-голѣми удари усъщаше въ само-то си отечество, напротивъ католическа-та черкова на-прѣдна много въ англо-сакски-тѣ плѣмена и то въ всемирна-та

АНГЛИЯ,

въ коя-то вѣроисповѣдание-то е завхрзalo по-дѣлбоки корени, отъ колко-то на всякадѣ-другаде — Англия е била и остава свободна черковна држава. За забелѣжванie е, че и тука